

הת (חיפה) 64420-02-25 - ספואן מונזר נ' משטרת חיפה

ה"ת (חיפה) 64420-02-25 - ספואן מונזר נ' משטרת חיפהשלום חיפה

ה"ת (חיפה) 64420-02-25

ספואן מונזר

נגד

משטרת חיפה

בית משפט השלום בחיפה

[16.03.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

במהלך בריחה משוטרים השליך המבקש שקית ובה סכום כסף משמעותי. כשנשאל בחקירתו למקור הכסף, טען שראה אדם אחר מחביא את השקית ונטל אותה לרשותו. כעת עותר המבקש לקבל את הכסף לידי, לאחר שתיק החקירה נסגר בלי שהוגש נגדו כתב אישום. מה דין הבקשה להחזרת הכסף התפוס?

1. לפני בקשה להחזרת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"). לפי הבקשה, הרכוש שנתפס כולל, בין היתר, 3 פלאפונים, 4 בשמים חדשים, 2 חליפות וכסף מזומן שהיה בתוך שקית ששימשה כתיקו בסך 46,400 ₪. הבקשה לא מפרטת מתי נתפס הרכוש למעט ציון חודש התפיסה - 4/24. לבקשה צורף תצהיר המבקש בו נטען כי ביום 20/4/24 המבקש נעצר במסגרת תיק 137289/2024 ובמהלך מעצרו נתפס הרכוש נשוא הבקשה. באשר לכסף, הוצהר כי מדובר בכספו האישי של המבקש מבלי שהתצהיר מפרט את מקור הכסף. עוד עולה מהתצהיר כי בחודש 1/25 המבקש פנה למשיבה וקיבל באמצעות אמו חלק מהרכוש (שלושה פלאפונים ורמקול).

2. כבר עתה יאמר, מחומרי החקירה שהוצגו לעיוני עולה כי אירוע התפיסה נשוא פל"א 137289/2024 הנ"ל התרחש ביום 12/5/24 ולא כפי שנטען בבקשה ובתצהיר. זאת ועוד, לפי דוחות הפעולה של הבלשים שהשתתפו בתפיסה ורשימת המוצגים, פירוט הרכוש שנתפס שונה מהנטען בבקשה. כך, אין בתיק החקירה זכר לבשמים וחליפות שלטענת המבקש נתפסו וגם סכום הכסף שנתפס נמוך משמעותית מהנטען.

במסגרת ההליך הנוכחי שעניינו החזרת תפוס בית המשפט לא מכריע במחלוקות בשאלה איזה רכוש נתפס. הפרק הרביעי לפקודה עוסק אך ורק בחפצים שעצם תפיסתם לא במחלוקת. ככל שלטענת המבקש קיים רכוש נוסף שנתפס אך דבר התפיסה לא תועד ומשתמע שהרכוש נגנב, על המבקש לפעול בדרכים אחרות העומדות לרשותו על פי דין לבירור טענותיו.

3. לפיכך, החלטה זו תתייחס לרכוש הבא שנתפס בפל"א 137289/2024 (להלן: תפוסים):

א. 18,634 ₪.

ב. \$1,332 ארה"ב.

ג. 150 יורו.

ד. מטבעות שונים.

ה. טלפון מסוג נוקיה שחור עם שבר במסך וכבל טעינה לבן.

ו. טלפון מסוג סמסונג לבן.

ז. טלפון מסוג LG צבע זהב נחושת.

ח. מארז פלאפון חכם עם כבל טעינה.

ט. מטען נייד עם תמונה של חמישה ילדים.

י. רמקול עץ.

4. טענת המבקש פשוטה: תיק החקירה נסגר בלי שהוגש נגדו כתב אישום. תקופת החזקת התפוסים הקבועה בסעיף

35 לפקודה חלפה. לא התבקשה הארכת התקופה. לפיכך, היה על המשיבה להחזיר את התפוסים למבקש.

5. המשיבה מתנגדת תוך שהיא מפנה לנסיבות התפיסה ולהודעת המבקש בה מסר כי התפוסים לא שייכים לו.

6. מעיון בתיק החקירה עולה כי המבקש, שלחובתו עבר פלילי מכביד הממוקד בעבירות רכוש ואלימות, הוכרז כחב

מעצר ע"י מספר תחנות משטרה בחשד למעורבות בביצוע עבירות שונות. עניינו של תיק נשוא הבקשה - חשד לגניבת

קטנוע ביום 1/4/24. בנוסף, המשיבה צירפה לעיוני חומרי חקירה מתוך פל"א 194020/2024 שעניינו התפרצות

לעסק שאירעה בחיפה ביום 12/5/24 לפנות בוקר - מספר שעות לפני מעצרו של המבקש. באותה התפרצות נגנב,

בין היתר, כסף מזומן בסך של כ-40,000 ₪ והמבקש נחקר בחשד למעורבות גם באירוע זה.

7. מדוחות פעולה של הבלשים שהשתתפו במעצרו של המבקש עולה כי ביום 12/5/24 בשעה 9:00 התקבל מידע

מודיעיני "חם" לפיו המבקש שוהה ברח' הנביאים בחיפה. הבלשים שהיו בקרבת המקום ערכו סריקות לאיתור המבקש

אותו הכירו כאדם אלים וברחן. כשהמבקש הבחין בבלשים, החל לברוח מהם ותוך כדי ריצה השליך מידי מספר

שקיות. המבקש נתפס לאחר מרדף והתנגד למעצר. לאחר מכן הבלשים שבו במסלול בריחת המבקש ואספו את

השקיות בהן נמצאו התפוסים.

בחקירתו באזהרה ביום 12/5/24 המבקש הכחיש את המיוחס לו. לדבריו, הינו דר רחוב לאחר שנפרד מחברתו,

משתמש בסמים וסובל מבעיות נפשיות. במענה לשאלה למי שייך הרכוש שנתפס המבקש טען כי טלפונים ניידים מסוג

סמסונג גלקסי לבן ונוקיה שייכים לו, כמו גם רמקול עץ, כבל טעינה ומטען נייד. המבקש הכחיש כי טלפון נייד LG שייך

לו. באשר לכסף שנתפס, המבקש טען כי ראה אדם אחר מחביא משהו בשיחים, הלך לבדוק במה מדובר, גילה

שמדובר בכסף מזומן ולקח אותו. לשאלות מדוע ברח מהשוטרים ומדוע השליך את הרכוש שנתפס, המבקש טען כי

חשב שלא מדובר בשוטרים וכי חלק מהשקיות "נפלו לו".

אגב, פירוט כלל התפוסים לרבות סכומי הכסף המפורטים בדוחות הבלשים וברשימת המוצגים הוטח במבקש והוא לא

העלה טענה כי נתפס רכוש נוסף כגון בשמים או חליפות או כי נתפסו כספים נוספים.

8. הבקשה הוגשה מכוח סעיף 34 לפקודה הקובע, כי "על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת

מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע

זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי

שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו". כמו כן המבקש מפנה לסעיף 35 לפקודה, לפיו "אם תוך ששה

חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש

ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידי נלקח; אך רשאי בית

משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבע".

9. הנה כי כן, המבקש בחקירתו טען לבעלות רק על חלק מהתפוסים (הגם שלא נתפסו עליו אלא במסלול בריחתו):

טלפון מסוג נוקיה, טלפון עם כבל טעינה לבן, טלפון מסוג סמסונג לבן, מארז פלאפון חכם עם כבל טעינה, מטען נייד

עם תמונה של חמישה ילדים ורמקול עץ. באשר לכסף שנתפס, טען כאמור כי נטל כספים של אחר. באשר לטלפון

נייד LG- הכחיש את דבר החזקתו.

המשיבה התנגדה להחזרת הכסף תוך שכלל לא התייחסה לתפוסים האחרים. מתצהיר המבקש ניתן להבין שהתפוסים

האחרים - או חלקם - הוחזרו לו. לפיכך, בהעדר התנגדות המשיבה, אני מורה להחזיר למבקש את התפוסים הבאים,

ככל שטרם הוחזרו: טלפון מסוג נוקיה שחור עם שבר במסך וכבל טעינה לבן, טלפון מסוג סמסונג לבן, מארז פלאפון

חכם עם כבל טעינה, מטען נייד עם תמונה של חמישה ילדים ורמקול עץ.

10. באשר לכסף שנתפס - טענת המבקש לפיה הכסף שייך לו הועלתה לראשונה בבקשה הנוכחית. אזכיר, כי הכסף לא נתפס ברשות המבקש אלא בתוך שקית במסלול בריחתו, לאחר שלטענת הבלשים המבקש השליך את השקית תוך כדי מנוסתו. המבקש עצמו טען כי נטל כסף שהחביא אדם אחר - קרי, הודה כי הכסף לא שייך לו. בנסיבות אלה, ותוך שאיני מתעלם מברירת המחדל הקבועה בסעיף 35 לפקודה לפיה בתום 6 חודשי תפיסה יש להחזיר את התפוס "לאדם אשר מידי נלקח", איני סבור כי המבקש הצליח להרים את הנטל המוטל עליו לפי סעיף 34 לפקודה בתור תובע הזכות בכסף התפוס. בהקשר זה אעיר, כי גם מבחינה טכנית-פורמאלית הכסף לא נתפס בידי המבקש, כך שאין זה מובן מאליו שמתקיימת ברירת המחדל הקבועה בסעיף 35 לפקודה.
11. בפסיקה ענפה נקבע כי אחד מעקרונות היסוד העומדים בבסיס מוסד החילוט מושתת על התפיסה המשפטית לפיה רכוש שהושג בפשע - בין אם מגורם פרטי ובין אם מהציבור - אינו מקנה לעבריין זכות קניינית. מכאן נגזר הצורך להפקיע את השליטה בנכס מידי מי שהחזיק בו שלא כדין, על מנת למנוע ממנו הנאה מפרי עבירה ובכדי להגשים את תכליות החילוט, ובהן מניעת הישנות עבירות, הרתעה ושמירה על הסדר הציבורי.
12. מקרה דומה לעניינו של המבקש הובא לפתחו של בית המשפט העליון בבש"פ 4118/14 שמחה גנה ואח' נ' מדינת ישראל (נבו, 13.11.14). באותו מקרה נדונה פרשנותו של סעיף 31 לפקודה המסמיך בית המשפט להורות על החרמה, השחתה או השמדה של חפץ שנתפס אם המחזיק בו לא הציג הצדקה חוקית להחזקתו, אף אם לא הוגש נגדו כתב אישום. המבקשות נתפסו כשהן מחזיקות בתכשיטים החשודים כרכוש גנוב. חרף אי הגשת כתב אישום בעניינן, המדינה ביקשה להחרים את התכשיטים, בעוד המבקשות טענו כי יש להשיב להן את הרכוש שלא הוכח כי נגנב. בית המשפט העליון קבע כי יש לפרש את הביטוי "חפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו" כמתייחס גם לרכוש גנוב או מושג בעבירה, אשר החזקתו אינה מותרת למחזיק הספציפי, ולא רק לחפצים שהחזקתם אסורה לכל אדם מטבעם, דוגמת סמים מסוכנים או נשק בלתי חוקי.
- אוסף, כי גם סעיף 34 לפקודה מקנה לבית המשפט סמכות להורות על חילוט או החרמה של חפץ מקום בו בעליו החוקי לא ידוע.
13. מכיוון שאני שוקל להורות על חילוט או החרמת הכסף והטלפון מסוג LG (ככל שלא הוחזר למבקש), למרות האמור לעיל וכדי להסיר כל ספק שמא המבקש לא קיבל הזדמנות לשכנע שהתפוסים שייכים לו, אאפשר למבקש להגיש עד יום 30/3/25 תצהיר משלים בצירוף ראיות למקור הרכוש ובפרט מקור הכסף, ככל שימצא לנכון לעשות כן. לאחר מועד זה תינתן החלטה משלימה.
- המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים.
- תיק החקירה יוחזר למבקשת באמצעות טוען המעצרים.
- תזכורת פנימית ליום 31/3/25.
- ניתנה היום, ט"ז אדר תשפ"ה, 16 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.